

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

V. Sobrii estote & vigilate, quia Adversarius vester diabolus tanquam Leo rugiens circuit quarens, quem devoret: cui resistite fortes in fide. 1. Pet 5.
v. 8.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

mentitæ propinquare cogitationes vel inutiles, vel vanas, vel vitiosas, aut faltem terrenas potius quàm Cœlestes. *Dominus in Templo sancto suo.* quid hinc sequitur? sileat à facie ejus *omnis terra.* Habac. 2. v. 20. Tantò magis impendere te debes Exercitio Præsentiæ Divinæ, quantò magis peculiari

quodam modo DEUS in te vestitur in Regia sua. *In Templo ejus dicent gloriam.* 1. 2. 8. v. 9. Torrens gnum agit cum Rege sed è longè magis. Regia liberum habet aditum, & cum eo conversatur.

* * *

V.

Sobrii estote & vigilate, quia Adversarius vester diabolus tanquam Leo rugiens circuit quærens, quem devoret: cui resistite firmi in fide. 1. Pet. 5. v. 8.

1. **C**onsidera, ne cedas insultibus adeo ferocibus, quales sunt diabolici, non expectandum, ut eos, cum venerint, fortiter repellas, sed eos etiam solerter prævertendos. Unde primò hic dicit S. Petrus: *Sobrii estote, & vigilate.* quia cum negotium nobis sit cum inimico adeò formidabili, id quod primo loco requiritur, est, ne patiaris te improvisò ab ipso occupari. & ecce, quis sit sensus hujus vocis: *Vigilate.* sensus est, ut sis gnaviter intentus tibi, uti facit, qui latebras & insidias metuit tentas sibi, cum minimè putat. & sic vigilare spectat ad animum, verum tamen est, id obtineri non posse, nisi corpus quoque operam suam conferat. unde non solum dicit Apostolus: *Vigilate,* sed *sobrii estote.* imò priùs dicit: *sobrii estote,* dein *vigilate.* quia id, quod maximè vigilem servare mentem potest, sobrietas est. *Cibi non sunt allati coram Rege,* & ideo quid

contigit? *insuper & somnus restat eo.* Dan. 6. v. 18. cum Intemperantia gravet, ut etiam necessitatem imponat altro somno claudendi oculos, porro *Holofernes jacebat in lecto suo, in mìa ebrietate sopitus.* Judith. 10. v. 10. Tibi verò quid videret in hac causa vigilasne, ut oportet? si non vigilas, hoc est, si non excubas intentus ad res tuas examina, & certò videbis, quam præcipuam, unde hoc accidit, ad ventris studium. Cura, ut illum munitifices, prout incredibili fervore fecerunt tot Sancti: *Prohibe illi panem tuum.* Eccl. 12. v. 6. & videbis, quanto magis us illi futurum sit vigilare. aliis tu plus boni illi feceris, tantò magis videbis malè: malè quoad corpus, malè quoad Spiritum. *Nano sapientia mala irruentes in omnibus bonis, quæ feceris illi.* ib.

2. Considera, si ejusmodi vigilia aliqua quantum molesta sit, non

finē causa injungi. quia illa oppidō necessaria est. o quam tremendo cum hoste negotium nobis est! nempe cum faciereo. iste est, qui hoc loco adeo sacrificis describitur coloribus: *Quia adversarius vester diabolus tanquam leo rugiens circuit quarens, quem devoret.* quia quantumvis alligatus in profundo Abyssī non ipse terram circumbeat, circumit tamen per innumerabiles Mithras, quos hic habet. id quod tantum debet esse. Nota igitur, quod tantum sit illud, quod ipsum maxime formidabilem reddit. Est voluntas notandi. quæ quanta sit, explicari satis non potest. & ideo de ipso prius dicit Apostolus: *Adversarius vester diabolus.* dein dicit: *tanquam leo rugiens.* Idem nam: *circuit, quarens, quem devoret.* Primò dicit: *Adversarius vester diabolus*, ut intelligas dæmonem non esse hostem, cui odisse sit satis. si hoc foret, etiam Apostolo fuisset satis cum nuncupare Inimicum, non Adversarium. hostis est, qui semper adversatur, semper insidiatur, semper te infestat, semper intentus est, quoad potest, in ruinam tuam. *Totā die iniquus tribulavit me.* Ps. 55. v. 1. atque ideo dicit Apostolus: *Adversarius vester diabolus*, non dicit: *Inimicus.* deinde hanc ipsam ob causam pergit dicere: *tanquam leo rugiens:* non *tanquam leo*, quod multum foret, sed *Leo rugiens*, ut intelligas dæmonem non solum esse ferocem, robustum, audacem, superbum, præ quovis alio leone, qui reperiri in mundo possit, sed insuper esse leonem fameli-

cum. Tunc rugit leo, quando in visceribus plurimum cruciatus à fame, oculis prospexit prædam, quam desiderat, & eam jam jam spe devorat. & hinc est, quod dæmon leo sit, qui semper rugit, *Leo rugiens*, quia semper torquetur fame animarum: semper sperat, ut ut fugiant, eas assequi. inò ideo rugit, ne fugiant: nam iste finis est, cur rugiat visà prædā, cum potius silendum videatur, ne se prodat. Finis, inquam, est, ita eum terrefacere, ut subied Spiritum & vires perdat fugiendi. prout reverà hoc obrinet, quia scribitur ad solum ejus auditum feras omnes quasi artonitas stupere. & hic omnino est finis in tanto rugitu dæmoni propositus. o quantum ille terere potest animas, maxime virtutem sectantes, quas ille præcipue venatur, tentationibus dissidentia, anxietatibus, angustijs, quas immittit! *Leo rugiet, quis non timebit?* Amos. 3. v. 3. & ideo ordinariè primò facit audiri hos rugitus, qui eripiant animum, dein molitur insultum dicendo melius proin esse, ut quis delicijs indulgeat, dum potest, genio suo vivat, & voluptati liter, projecta scilicet cogitatione omni operandi bene. & hoc est, quod impulit Apostolum, ut tertio loco subjungeret: *circuit quarens, quem devoret.* ut constet dæmonem non esse contentum inferre qualecunque malum, sed semper anhelare ad pessimum, quod facere quidem possit. *Circuit quarens, non quem mordeas, non quem mactet, sed quem devoret.* quæ vox in dæmone vim aliam non habet, quam

ut explicet summam rabiem, quâ ille stragem facit animarum. Sufficiat dicere, eum, si posset, simul omnes unius instar boli devoraturum. hinc fit, ut, cum leo bene pastus demum satietur, diabolus, quod plus devorat, eodem magis semper eluriet. famem habet insatiabilem, & ideo nulla spes est, ut unquam mitigetur, aut mansuescat, uti leo, cum satur est, at si ita est, nunquid opus erit vigilantia continuâ contra hostem, qui adeo ad nocendum semper aspirat?

3. Considera, si in sola voluntate nocendi consisteret vis terrendi, ferendum hoc fore. sed pessimum est, quod ad cupiditatem nocendi sagacitas accedat, solertia, & astutia, quâ id facit. Et ideo de ipso prudentissimè dicit Apostolus non solum, quod *quarar, quem devoret.* sed quod *circumeat quarens.* furiosus est leo: & nihilominus non apertè & directè prædam occupat, prout ipsum sua instigare posset audacia, sed ex insidijs aggreditur, quod exprimitur tortuoso illo circuitu. *Circuvi terram, & perambulavi eam.* Job. 1. v. 8. Verum est tres esse sensus præcipuos, quos SS. Patres ex hac voce trahunt. primus est, quod demon instar venatoris agat; qui ut meliùs decipiat feram, non semper eodem situ tendit rete, sed mutat situm, transeundo nunc ex aprico in obscurum, nunc ex alto in profundum. & ideo dicit Apostolus: *circuit,* ut intelligas, quod ubique sit quaesiturus, domi tuæ, in templo, per vias publicas, in aulis, in claustris, in hortorum

latebris, sed diversè: ut adeo circumfit divinare, ubi potius te expectent bene autem arguere hinc potest vigilantiam tuam necessariò ad quærendam porrigenam, quia ille *Circuit, quem devoret.* Secundus est, quod demon agat instar bellatoris, qui ante insultum arcis, quem cognare cogitat, primò circuit per vias singulas observans, ut ea agnoscatur, quâ maximè debilis erit. ideo dicit Apostolus: *Circuit, ut intelligas eum usurum circuitu, ut ubique observet.* Imò quis dicitur, quin te continuò observet? Te observat in mente, observat in oculis, observat in auribus, observat in sinu, observat ex omni latere, & ubi debilissimum advertit, ibi tentat insidiam. *Observabit Peccator justum, & habitabit super eum dentibus suis.* Pl. 118. ita ut tua contra ipsum vigilantiam quidem tui partem omittens, proximè verò illi attendere debeat, ut consideratâ debilitate tuâ necessitas major. Tertius est, quod demon agat instar latronis vel sicarii, qui noctem ingredi domum pollutam necandû, utique faceret ad obtinendam promissam sibi sceleris mercedem, eo, qui tuum sitit cruorem, ac quærit ne custodiris, foris expectat, & in cœniâ circumit, ut, quamprimum eadem domo extuleris, confestim rapiat vitam: & ideo de illo dicit Apostolus: *Circuit,* quia si intra porta tua conclusus maneat, DEUS plebs que non dat ipsi licentiam penetrare quid porrò? etsi proditor non

in fide. & hoc forrè persuasit Apo-
stolo, ut non diceret : *Resistite fide*
forti, sed potius : *Resistite fortes in*
fide. Oportet ergo, cum sentis te
impugnari à dæmone, illico excitare
in mente magna illa dictamina, quæ
Fidei vocantur. *Hæc est enim victo-*
ria, quæ vincit mundum, fides nostra.
1. Jo. 5. v. 4. veram gloriam esse con-
temptum, verum gaudium pati, ve-
ras divitias paupertatem, veram Sa-
pientiam placere DEO, unum esse in
terra alicujus momenti negotium, ser-
vare animam. & sic per reliqua dis-
curre principia fidei specialius oppo-
sita tentationi, quæ te infestat. tum
verò oportet stare fortem in fide, nec
audire, quid in contrarium dæmon
suggerat ad te decipiendum, sed quid
Christus dicat, qui stat Spectator cer-
taminis, ut vel remunererur, vel puniat
pro ratione meriti, per omnem æterni-
tatem. At quia fides etiam fiduciam
significat, eodem tempore recurren-
dum ad Dominum, qui te spectat, ut
tibi præstet auxilium. & hæc quoque
stare oportet fortem in fide, & pro in-
dubitato habere, dæmonem instar
leonis rugire posse, quantum velis, ex-
asperari, furere, perstreperere, sed reipsâ
nihil posse, modò illi resistas duplici
hac fide, quam diximus, & animosè
dicas : *apage in malam Crucem. Re-*
sistite diabolo, & fugiet à vobis.

Jac. 4. v. 7.

